Dosarul nr. 25r-45/2026 I instanță
Nr. PIGD. 2-26113782-05-25r-07102026 judecător Alexandru Ciorba
Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

18 noiembrie 2026
mun.Comrat

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecător Mironov Andrei
judecători Hudoba Valeri și Colev Grigori

judecând în conformitate cu prevederile art.426 din Codul de procedură civilă, fără participarea părților la proces, în ordine de recurs recursul declarat de către avocatul Daniela Botezatu în interesele SRL „Regal-Deluxe", împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 09 septembrie 2026, emisă în cauza la demersul executorului judecătoresc Șevcenco Oleg cu privire la autorizarea pătrunderii forțate în imobil/încăpere,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei și în baza argumentelor invocate în cererea de recurs,

C O N S T A T Ă:

1.Circumstanțele cauzei.

La data de 08 septembrie 2026, executorul judecătoresc Șevcenco Oleg, a depus în instanța de judecată demers prin care a solicitat: a autoriza pătrunderea forțată în imobilul/încăperile amplasate pe adresa *****, str. *****, nr. cadastral ***** în care SRL „Regal-Deluxe", prezintă restaurant – club de noapte, și în alte încăperi și depozite ce aparțin debitorului, precum și în cele aflate în folosința acestuia, pentru cercetarea lor, identificarea bunurilor debitorului și sechestrarea lor. (f.d.1)

În motivarea demersului a indicat că, în calitatea sa de exponent al puterii de stat ce acționează în interes public, acționează în vederea executării procedurii de executare nr. 102-767/2026, intentată la cererea creditorului SRL „Rass-Fancoffee" în baza documentului executoriu nr. 2c-55/25 din 25.08.2026 emis de Judecătoria Cimișlia.

A menționat că, debitorul procedurii de executare se eschivează de la executarea documentului executoriu, motiv din care nu a fost posibilă realizarea procedurii de conciliere, fiind dispusă urmărirea silită. Până în prezent debitorul nu a executat documentul executoriu și nu a întreprins careva măsuri în vederea achitării datoriilor adjudecate.

Prin citația nr.210k/nr.211k din 03.09.2026, executorul judecătoresc, în temeiul Codului de executare, a numit pentru data 08.09.2026 ora 10.00 citarea părților la biroul executorului

judecătoresc în vederea stabilirii modalității de executare a documentului executoriu, precum și pentru declararea de către debitor a locului aflării bunurilor întreprinderii.

Totodată, în cadrul acțiunilor de executare urma să fie efectuată cercetarea încăperilor și a altor locuri în care se află bunurile debitorului, în vederea identificării și depistării acestora, iar în cazul depistării bunurilor asupra cărora poate fi aplicată măsura asigurării executării, urma să fie aplicat sechestru asupra acestora.

Potrivit actului de constatare a faptelor și a stărilor de fapt nr. 102-767/2026 din 08.09.2026, precum și în baza declarației verbale a administratorului SRL „Regal Deluxe", dna Cuțitaru Natalia, s-a constatat că bunurile debitorului se află în imobilul cu numărul cadastral *****, situat în *****, str. *****, imobil aflat în folosința debitorului în baza contractului de locațiune nr. 02 din 10.04.2024.

Cu toate acestea, administratorul SRL „Regal Deluxe" dna Cuțitaru Natalia, a refuzat să asigure accesul executorului judecătoresc în imobilul menționat, împiedicând astfel efectuarea cercetării acestuia în scopul identificării și depistării bunurilor debitorului și, după caz, aplicării sechestrului asupra bunurilor urmărite (fapt confirmat prin înregistrarea video).

În aceste condiții, având în vedere refuzul debitorului de a permite accesul executorului judecătoresc în imobil și imposibilitatea efectuării acțiunilor de executare menționate, creditorul SRL „Rass-Fancoffee", prin cererea din 08.09.2026, a solicitat înaintarea către instanța de judecată a unui demers privind autorizarea pătrunderii forțate în imobilul situat în *****, str. *****, cu numărul cadastral *****, în care, potrivit declarației verbale administratorului debitorului, se află bunurile SRL „Regal Deluxe", IDNO ***** (fapt confirmat prin înregistrarea video).

Prin încheierea judecătoriei Cimișlia din 09 septembrie 2026, s-a admis parțial demersul executorului judecătoresc, Șevcenco Oleg cu privire la autorizarea pătrunderii forțate în imobil/încăpere.

S-a autorizat pătrunderea forțată a executorului judecătoresc Șevcenco Oleg în bunul imobil amplasat în *****, str. *****, nr. cadastral ***** în vederea executării încheierii de aplicare a măsurilor de asigurare în cadrul procesului civil nr. 2c-55/25 din 25 august 2026 a Judecătoriei Cimișlia.

În rest, demersul a fost respins ca fiind neîntemeiat. (f.d.47-50)

La data de 23 septembrie 2026 ne fiind de acord cu încheierea emisă de instanța de fond, avocatul Daniela Botezatu în interesele SRL „Regal-Deluxe" a înaintat recurs asupra acesteia prin care a solicitat admiterea prezentului recurs spre examinare și examinarea acestuia cu celeritate, admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Cimișlia din 09.09.2026, comunicată și recepționată la 09.09.2026 și pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a demersului privind autorizarea pătrunderii forțate, înaintat de către executorul judecătoresc Șevcenco Oleg, în bunul imobil amplasat în *****, str. *****, cu nr. cadastral *****. (f.d.53-58)

2. **<u>Motivele și argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>**

În motivarea recursului recurentul a invocat că încheierea primei instanțe privind autorizarea pătrunderii forțate a executorului judecătoresc Șevcenco Oleg în bunul imobil amplasat în *****, str. *****, cu nr. cadastral *****, în vederea executării încheierii de aplicare a măsurilor de asigurare în cadrul procesului civil nr. 2c-55/25 din 25.08.2026 a Judecătoriei Cimișlia, este una neîntemeiată, nemotivată și ilegală, prin care se aduce atingere dreptului de proprietate al pârâtului inițial/reclamantului reconvențional S.R.L. „REGAL-DELUXE”, garantat de art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, care urmează a fi casată integral.

Cu anticipație învederează instanței de recurs despre faptul că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia nr. 2c-55/25 din 25.08.2026, în vederea executării căreia a fost autorizată pătrunderea forțată în bunul imobil amplasat în *****, str. *****, cu nr. cadastral *****, prima instanță a dispus în mod neîntemeiat și ilegal aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile, sub forma sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv asupra mijloacelor bănești aparținând cu drept de proprietate pârâtului inițial/reclamantului reconvențional S.R.L. „REGAL-DELUXE”, în limita valorii acțiunii de 132689 (una sută treizeci și două mii șase sute optzeci și nouă) lei, 80 bani, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, încheiere care a fost contestată în ordinea prevăzută de lege.

Totodată, prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25.08.2026 a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea reclamantului inițial/pârâtului reconvențional S.R.L. „RASS-FANCOFFEE” privind aplicarea sechestrului și punerea sub sigiliu, în mod nediferențiat, a tuturor bunurilor mobile, utilajelor, mijloacelor fixe și stocurilor de marfă aflate în interiorul imobilului nominalizat supra.

Or, astfel precum rezultă din conținutul încheierii nr. 2c-55/25 din 25.08.2026, prima instanță a constatat că reclamantul inițial/pârâtul reconvențional S.R.L. „RASS-FANCOFFEE” nu a individualizat concret bunurile asupra cărora a solicitat aplicarea sechestrului și punerea sub sigiliu, nu a prezentat probe din care să rezulte apartenența tuturor bunurilor aflate în interiorul imobilului către S.R.L. „REGAL-DELUXE” și nici nu a demonstrat existența unui risc real de evacuare, ascundere sau înstrăinare a acestora. Mai mult de atât, prima instanță a reținut că indisponibilizarea și punerea sub sigiliu, în mod nediferențiat, a tuturor bunurilor mobile, utilajelor, mijloacelor fixe și stocurilor de marfă ar putea conduce la blocarea sau perturbarea semnificativă a activității economice a S.R.L. „REGAL-DELUXE”, depășind astfel scopul conservator al măsurilor de asigurare a acțiunii civile.

Pe cale de consecință, modalitatea de executare a încheierii nominalizate supra nu poate conduce, pe cale indirectă, la realizarea unei măsuri de asigurare pe care însăși prima instanță a respins-o ca fiind neîntemeiată, fiind inadmisibilă extinderea obiectului documentului executoriu prin intermediul autorizării pătrunderii forțate în imobilul litigios.

Într-o altă ordine de idei, din conținutul încheierii contestate se relevă faptul că executorul judecătoresc Șevcenco Oleg, în motivarea demersului privind autorizarea pătrunderii forțate în imobil, invocă precum că debitorul procedurii de executare s-ar eschiva de la executarea documentului executoriu, iar până în prezent nu ar fi întreprins careva măsuri în vederea achitării

datoriilor adjudecate. Or, asemenea alegații nu corespund naturii juridice a documentului executoriu pus în executare, întrucât prin încheierea nr. 2c-55/25 din 25.08.2026 nu a fost dispusă încasarea silită a vreunei datorii în beneficiul S.R.L. „RASS-FANCOFFEE”, ci exclusiv aplicarea unei măsuri provizorii de asigurare a acțiunii civile, în vederea garantării executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantului inițial/pârâtului reconvențional, încheiere care reiterează că a fost contestată în ordinea prevăzută de lege.

Pe cale de consecință, neachitarea unei presupuse creanțe patrimoniale care constituie însăși obiectul litigiului civil pendinte nu poate fi calificată drept neexecutare a unei obligații de plată adjudecate și nici nu poate constitui, prin ea însăși, un argument pentru justificarea necesității autorizării pătrunderii forțate în imobilul nominalizat supra, or, prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25.08.2026 s-a dispus exclusiv aplicarea unei măsuri provizorii de asigurare a acțiunii civile, fără a fi stabilită în sarcina S.R.L. „REGAL- DELUXE” obligația de achitare a creanței pretinse de S.R.L. „RASS- FANCOFFEE”.

În acest sens, menționează faptul că în data de 11.11.2025, de către S.R.L. „RASS-FANCOFFEE” a fost înaintată o cerere către S.R.L. „REGAL-DELUXE”, privind constatarea rezoluțiunii contractului și încasarea plăților pentru chirie și a penalităților, în cadrul căreia nu a fost solicitată aplicarea măsurilor de asigurare sub forma sechestrului asupra patrimoniului S.R.L. „REGAL-DELUXE”. Totodată, în data de 17.11.2025, de către S.R.L. „REGAL-DELUXE”, în calitate de pârât inițial/reclamant reconvențional, a fost înaintată o acțiune reconvențională către S.R.L. „RASS-FANCOFFEE”, privind constatarea rezoluțiunii contractului de locațiune nr. 02 din 10.04.2024 și încasarea sumei investițiilor în mărime de 6220505 (șase milioane două sute douăzeci mii cinci sute cinci lei), 84 bani, cu titlu de cheltuieli suportate în calitate de investiții efectuate în bunul imobil cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, str. *****.

Abia în data de 19.08.2026, de către reprezentantul reclamantului inițial/pârâtului reconvențional S.R.L. „RASS-FANCOFFEE”, a fost înaintată o cerere privind redistribuirea aleatorie a cauzei civile nominalizate supra. Suplimentar, precum se relevă și din conținutul încheierii Judecătoriei Cimișlia nr. 2c-55/25 din 25.08.2026, de către reprezentantul reclamantului inițial/pârâtului reconvențional S.R.L. „RASS-FANCOFFEE”, a fost înaintată, în aceeași zi, o cerere privind asigurarea acțiunii civile prin aplicarea măsurilor de asigurare sub forma sechestrului asupra bunurilor imobile/mobile, inclusiv asupra conturilor bancare ale reclamantului reconvențional/pârâtului inițial S.R.L. „REGAL-DELUXE”.

Indică că din conținutul cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile se relevă faptul ca reclamantul inițial/pârâtul reconvențional S.R.L. „RASS- FANCOFFEE” invocă drept o circumstanță esențială din care ar rezulta pretinsa necesitate de aplicare a măsurilor asigurătorii și pretinsul periculum in mora faptul că anterior ar fi inițiat o procedură de insolvabilitate împotriva S.R.L. „REGAL-DELUXE”, în dosarul nr. 2i-1/2026, în cadrul căreia au fost aplicate măsuri de asigurare, cerere care, prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 10.08.2026, a fost respinsă pentru neîntrunirea condițiilor speciale de insolvabilitate, fiind dispusă totodată anularea măsurilor de asigurare aplicate anterior.

Susține că relevantă în acest sens este Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile, nr. 32 din 24.10.2003, potrivit căreia, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanța, de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. Aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluționează rapid și într-o procedură simplificată); au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Totodată, potrivit pct. 32 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile, nr. 32 din 24.10.2003, se relevă faptul că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica: raționalitatea și temeinicia, cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Prin urmare, anularea măsurilor de asigurare în cadrul unei alte proceduri nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru aplicarea unor măsuri de asigurare într-un alt litigiu, or, caracterul urgent al unei măsuri de asigurare trebuie să rezulte din circumstanțe obiective și concrete, iar nu să fie dedus retroactiv din simpla existență a unui litigiu sau din anularea măsurilor asigurătorii dispuse anterior în cadrul unei alte proceduri judiciare.

Mai mult de atât, indică că din conținutul încheierii Judecătoriei Cimișlia din 25.08.2026 se relevă faptul că însăși prima instanța a constatat că reclamantul inițial/pârâtul reconvențional S.R.L. „RASS-FANCOFFEE” nu a prezentat date concrete din care să rezulte că bunurile aflate în interiorul imobilului amplasat în *****, str. *****, sunt efectiv evacuate, ascunse, înstrăinate sau că pârâtul inițial/reclamantul reconvențional S.R.L. „REGAL-DELUXE” ar fi întreprins acțiuni certe în vederea sustragerii acestora de la o eventuală executare silită, fiind reținut astfel caracterul presupus al riscului invocat de reclamant, fiind astfel lipsit de suport probatoriu suficient pentru aplicarea unei masuri atât de restrictive precum sechestrarea și punerea sub sigiliu, în mod nediferențiat, a tuturor bunurilor existente în spațiul comercial.

Or, în pofida constatărilor nominalizate supra, în data de 08.09.2026, executorul judecătoresc Șevcenco Oleg a înaintat un demers privind autorizarea pătrunderii forțate în același bun imobil, invocând drept circumstanță determinantă refuzul administratorului S.R.L. „REGAL-DELUXE”, Cuțitaru Natalia, de a permite accesul executorului judecătoresc în interiorul acestuia, în acest sens, relevă că refuzul de a permite accesul executorului judecătoresc

nu poate fi asimilat, prin el însuși, unor acțiuni de evacuare, ascundere, înstrăinare sau sustragere a bunurilor de la executare, fiind vorba despre circumstanțe de fapt distincte, care urmează a fi examinate și apreciate individual, prin raportare la natura documentului executoriu și la limitele măsurilor de asigurare dispuse anterior.

Într-o altă ordine de idei, învederează despre faptul că prima instanță și-a întemeiat soluția de autorizare a pătrunderii forțate în imobil inclusiv pe prevederile art. 115 alin. (4) din Codul de executare, potrivit cărora, daca debitorul, reprezentantul sau ori un membru al familiei lui nu permite pătrunderea în domiciliu, iar documentul executoriu nu conține autorizare de pătrundere forțată, executorul judecătoresc solicită autorizația instanței de judecată prin aplicarea pe formularul documentului executoriu, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la solicitare, a mențiunii de autorizare a pătrunderii.

Or, raportând prevederile legale nominalizate supra la circumstanțele prezentei cauze, relevă faptul că obiectul demersului executorului judecătoresc nu îl constituie autorizarea pătrunderii forțate într-un domiciliu, în accepțiunea expresă a art. 115 alin. (4) din Codul de executare, ci într-un imobil cu destinație comercială, în care sunt amplasate bunuri mobile și utilaje aparținând S.R.L. „REGAL-DELUXE”, imobil care constituie, totodată, obiectul raportului juridic de locațiune litigios dintre părți. În aceste circumstanțe, aplicabilitatea prevederilor art. 115 alin. (4) urma să fie examinată distinct, prin coroborare cu dispozițiile art. 22 alin. (1) lit. f) și art. 116 din Codul de executare, care reglementează dreptul executorului judecătoresc de a cerceta încăperile aflate în folosința debitorului și condițiile deschiderii încăperilor încuiate în cadrul aplicării sechestrului.

Raportând prevederile legale nominalizate supra la circumstanțele prezentei cauze, relevă că autorizarea pătrunderii forțate în imobilul nominalizat, urmează să fie examinată inclusiv prin prisma scopului concret pentru care a fost solicitată, respectiv identificarea și eventuala sechestrare a bunurilor mobile aparținând S.R.L. „REGAL-DELUXE”. Or, în condițiile în care în interiorul imobilului se află echipamente și utilaje utilizate nemijlocit în desfășurarea activității economice, caracterul justificat al unei asemenea ingerințe trebuie apreciat prin raportare la natura bunurilor vizate, limitele valorice ale măsurii asigurătorii și consecințele pe care indisponibilizarea acestora le-ar putea produce asupra activității acesteia.

Mai mult de atât, prima instanță, în motivarea încheierii contestate, invocă raportul de evaluare nr. 27 din 30.04.2026 (de facto raport de expertiza extrajudiciară), reținând că în interiorul imobilului amplasat în *****, str. *****, se află bunuri mobile specifice activității comerciale desfășurate de S.R.L. „REGAL-DELUXE”, pentru ca ulterior să concluzioneze că pătrunderea forțată în imobil reprezintă singura modalitate efectivă de verificare a existenței și apartenenței bunurilor mobile neînregistrate.

Astfel, indică că o dată în plus se atestă caracterul neîntemeiat și contradictoriu al pretinselor circumstanțe de fapt invocate de către prima instanță în vederea autorizării pătrunderii forțate în interiorul bunului imobil amplasat în *****, str. *****, or, pe de o parte, prima instanță în încheierea Judecătoriei Cimișlia, nr. 2c-55/25 din 25.08.2026, constată faptul că indisponibilizarea și punerea sub sigiliu, în mod nediferențiat, a tuturor bunurilor mobile,

utilajelor, mijloacelor fixe și stocurilor de marfa ar putea conduce la blocarea sau perturbarea semnificativă a activității economice a S.R.L. „REGAL-DELUXE”, depășind astfel scopul conservator al măsurilor de asigurare, iar, pe de altă parte, în condițiile existenței unui raport de expertiză extrajudiciară din care se desprinde fără echivoc prezența în interiorul bunului imobil amplasat în *****, str. ***** anume a bunurilor, utilajelor, mijloacelor fixe și stocurilor de marfa care aparțin societății recurente asupra cărora instanța a respins solicitarea privind aplicarea sechestrului, pentru ca ulterior, aceeași instanță să concluzioneze precum că pătrunderea forțată în imobil reprezintă singura modalitate efectivă de verificare a existenței și apartenenței bunurilor mobile neînregistrate, considerente din care, încheierea contestată urmează a fi casată integral.

Menționează că în acord cu prevederile art. 425 Cod procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, pe cale de consecință, prezenta cerere de recurs declarată împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia, nr. 25-71/26 din 09.09.2026, comunicată și recepționată la 09.09.2026, urmează a fi considerată ca fiind înaintată în interiorul termenului prevăzut de lege.

La data de 07 octombrie 2026 cauza civilă a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud sediul Comrat. (f.d.90)

Completul de judecată remarcă că din materialele pricinii rezultă că încheierea instanței de fond a fost pronunțată la data de 09 septembrie 2026 (f.d.47-50), recursul fiind depus la data de 23 septembrie 2026 (f.d.53-58), din care motiv acesta se consideră ca fiind depus în termen.

La data de 27 octombrie 2026, părților le-a fost expediată copia recursului, cu oferirea termenului de 10 zile de la data recepționării ca să prezinte referința asupra recursului vizat. (f.d.100)

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii, prin prisma argumentelor invocate de părți asupra recursului înaintat, studiind materialele cauzei, ***Completul de judecată consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat, cu menținerea încheierii primei instanţe, reieșind din următoarele considerente***.

Conform prevederilor art.426 alin.(3) din Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*.

În conformitate cu prevederilor art.427 lit.a) din Codul de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea*.

Potrivit art.428 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii. Copia deciziei se remite părţilor în termen de 5 zile de la data emiterii*.

Examinând materialele cauzei, motivele invocate în cererea de recurs, raportându-le la normele de drept incidente și verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate în limitele

criticilor formulate, Completul de judecată consideră că recursul declarat de S.R.L. „REGAL-DELUXE” este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile Codului de executare, executarea documentelor executorii constituie o etapă indispensabilă a realizării efective a drepturilor recunoscute sau protejate prin actele judecătorești, iar executorul judecătoresc este învestit cu atribuții legale suficiente pentru a întreprinde acțiunile necesare în vederea asigurării caracterului efectiv al executării.

Instanța de recurs reține că, în speță, obiectul demersului executorului judecătoresc nu îl constituie verificarea legalității sau temeiniciei încheierii Judecătoriei Cimișlia din 25.08.2026 privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ci autorizarea unei acțiuni concrete de executare, respectiv pătrunderea forțată în imobilul în care se află bunurile debitorului, în vederea efectuării cercetării acestuia și identificării bunurilor asupra cărora urmează să fie realizate măsurile dispuse prin documentul executoriu.

Prin urmare, argumentele recurentului referitoare la pretinsa nelegalitate a încheierii din 25.08.2026, prin care au fost aplicate măsurile de asigurare a acțiunii, nu pot constitui, în cadrul examinării prezentului recurs, un temei autonom pentru infirmarea încheierii privind autorizarea pătrunderii forțate, întrucât cele două acte judiciare au obiecte procesuale distincte și urmăresc soluționarea unor chestiuni juridice diferite.

Or, legalitatea încheierii de autorizare urmează a fi apreciată prin raportare la existența documentului executoriu, necesitatea efectuării acțiunilor de executare solicitate, conduita debitorului și respectarea limitelor stabilite prin actul judecătoresc supus executării.

În acest context, Completul de judecată constată că, potrivit materialelor prezentate, prin citația nr. 210k/nr. 211k din 03.09.2026, executorul judecătoresc a convocat părțile pentru data de 08.09.2026, în vederea stabilirii modalității de executare a documentului executoriu și declarării de către debitor a locului aflării bunurilor sale. Totodată, executorul a urmărit efectuarea cercetării încăperilor și a altor locuri în care se află bunurile debitorului, pentru identificarea și depistarea acestora.

Din actul de constatare a faptelor și a stărilor de fapt nr. 102-767/2026 din 08.09.2026, precum și din declarația administratorului S.R.L. „REGAL-DELUXE”, dna Cuțitaru Natalia, rezultă că bunurile debitorului se află în imobilul cu numărul cadastral *****, situat în *****, str. *****, imobil aflat în folosința societății în temeiul contractului de locațiune nr. 02 din 10.04.2024.

În același timp, din circumstanțele constatate rezultă că administratorul societății a refuzat să permită accesul executorului judecătoresc în imobil, împiedicând astfel efectuarea cercetării încăperilor și realizarea acțiunilor necesare identificării bunurilor debitorului, împrejurare confirmată prin înregistrarea video anexată la demers.

În aceste condiții, Completul de judecată apreciază că refuzul administratorului de a permite accesul executorului judecătoresc reprezintă o împrejurare obiectivă care justifică necesitatea intervenției instanței pentru înlăturarea impedimentului existent în calea efectuării acțiunilor de executare.

Cu referire la critica privind aplicabilitatea art.115 alin.(4) din Codul de executare, Completul de judecată reține că norma respectivă reglementează autorizarea pătrunderii forțate în domiciliul debitorului, în situația în care acesta sau persoanele indicate de lege nu permit accesul executorului judecătoresc, iar documentul executoriu nu conține o asemenea autorizare.

Instanța de recurs constată că argumentul recurentului, întemeiat exclusiv pe faptul că încăperea vizată nu constituie domiciliu nu este suficient, prin sine, pentru a demonstra nelegalitatea încheierii contestate și nu exclude aplicabilitatea celorlalte dispoziții ale Codului de executare care reglementează cercetarea încăperilor și a depozitelor aflate în folosința debitorului.

Astfel, potrivit art.22 alin.(1) lit.f) din Codul de executare, executorul judecătoresc este în drept să intre, cu acordul debitorului sau al membrilor familiei acestuia, iar în lipsa acordului, cu concursul organelor de drept, în încăperile ce reprezintă domiciliul sau sediul debitorului, precum și în alte încăperi și depozite ce aparțin debitorului sau se află în folosința acestuia, și să le cerceteze.

De asemenea, art.116 alin.(1) din Codul de executare prevede expres dreptul executorului judecătoresc, în cadrul aplicării sechestrului pe bunuri, de a deschide și cerceta încăperile și depozitele încuiate, dacă debitorul nu le deschide benevol, cu condiția evitării deteriorării nejustificate a bunurilor.

Prin urmare, din interpretarea sistematică a normelor menționate rezultă că legiuitorul a instituit un mecanism juridic menit să asigure posibilitatea efectivă a executorului judecătoresc de a identifica și cerceta bunurile debitorului, inclusiv în situația în care accesul benevol în încăperile respective este refuzat.

De menționat că, potrivit recomandării Curții Supreme de Justiție nr.84 din 20.01.2016 dispozițiile legale privind autorizarea pătrunderii forțate sunt aplicabile și în cazul executării măsurilor de asigurare a acțiunii, fiind necesară autorizarea pătrunderii în încăperile aflate în proprietatea sau posesia debitorului. În consecință, legalitatea autorizării urmează a fi apreciată prin prisma naturii încăperii, a raportului juridic al debitorului cu aceasta și a scopului executării, iar nu exclusiv prin rapoarte la noțiunea de domiciliu.

În acest sens, Completul de judecată apreciază că destinația comercială a imobilului nu poate constitui, prin ea însăși, un impediment absolut pentru efectuarea acțiunilor de executare, atât timp cât imobilul se află în folosința debitorului, iar acțiunile solicitate urmăresc realizarea unui document executoriu valabil.

O interpretare contrară ar lipsi de efect util dispozițiile art.22 alin.(1) lit.f) și art.116 din Codul de executare, permițând debitorului să împiedice executarea unui act judecătoresc prin simplul refuz de a permite accesul executorului în încăperile în care se află bunurile sale.

Cu toate acestea, Completul de judecată subliniază că autorizarea pătrunderii forțate nu echivalează cu autorizarea indiscriminată a sechestrării tuturor bunurilor existente în imobil și nici nu poate extinde limitele documentului executoriu. Executorul judecătoresc urmează să efectueze acțiunile de executare strict în limitele stabilite prin încheierea de asigurare a acțiunii și cu respectarea dispozițiilor legale privind individualizarea și sechestrarea bunurilor.

Referitor la argumentul recurentului potrivit căruia prima instanță ar fi autorizat, pe cale indirectă, aplicarea unor măsuri de asigurare pe care anterior le-a respins, Completul de judecată îl apreciază ca neîntemeiat.

Or, prin încheierea din 25.08.2026, instanța a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv asupra mijloacelor bănești aparținând S.R.L. „REGAL-DELUXE", în limita valorii acțiunii de 132 689,80 lei, respingând însă solicitarea privind sechestrarea și punerea sub sigiliu, în mod nediferențiat, a tuturor bunurilor mobile, utilajelor, mijloacelor fixe și stocurilor de marfă aflate în imobilul respectiv.

Așadar, respingerea acestei din urmă solicitări nu echivalează cu interdicția de a identifica bunurile debitorului și nici nu exclude posibilitatea efectuării acțiunilor de executare necesare pentru realizarea măsurii de asigurare efectiv admise de instanță.

Este esențială, în acest sens, distincția dintre identificarea bunurilor și aplicarea sechestrului asupra acestora. Prima reprezintă o operațiune materială și procedurală necesară executării, în timp ce cea de-a doua constituie o măsură de indisponibilizare care poate fi aplicată numai cu respectarea limitelor documentului executoriu.

Prin urmare, simpla autorizare a accesului executorului judecătoresc în imobil, în scopul cercetării încăperilor și identificării bunurilor debitorului, nu poate fi asimilată aplicării sechestrului asupra tuturor bunurilor existente în interiorul acestuia și nici nu reprezintă o modalitate de eludare a soluției pronunțate anterior de instanță.

Dimpotrivă, cercetarea încăperilor constituie o etapă necesară pentru individualizarea bunurilor asupra cărora poate fi aplicată măsura asigurătorie, în limita valorii stabilite prin documentul executoriu.

În ceea ce privește susținerea recurentului referitoare la caracterul nejustificat al ingerinței în dreptul de proprietate, garantat de art.46 din Constituție Republicii Moldova și art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Completul de judecată reține că dreptul de proprietate nu are caracter absolut, exercitarea acestuia fiind susceptibilă de anumite ingerințe prevăzute de lege și justificate de un scop legitim.

În speță, ingerința urmărită prin autorizarea pătrunderii forțate are un temei legal, urmărește realizarea efectivă a unei măsuri judiciare de asigurare a acțiunii și este determinată de refuzul debitorului de a permite efectuarea acțiunilor de executare în mod benevol.

Totodată, măsura autorizată nu are ca efect transmiterea dreptului de proprietate, ridicarea automată a bunurilor sau sistarea activității economice a societății, ci permite executorului judecătoresc să efectueze cercetarea încăperilor și să identifice bunurile debitorului.

În acest context, eventualele consecințe asupra activității economice a societății nu pot fi prezumate doar din autorizarea accesului în imobil, ci urmează a fi apreciate în funcție de acțiunile concrete întreprinse ulterior de executorul judecătoresc.

Mai mult, limitele valorice ale sechestrului stabilite prin încheierea din 25.08.2026 rămân obligatorii pentru executorul judecătoresc, iar acesta nu este în drept să procedeze la indisponibilizarea bunurilor peste limita creanței pentru care a fost dispusă măsura de asigurare.

Cu referire la raportul de evaluare nr.27 din 30.04.2026, Completul de judecată constată că existența acestui raport, prin care sunt descrise bunuri mobile și utilaje aflate în imobil, nu înlătură necesitatea verificării situației de fapt la momentul executării.

Astfel, raportul respectiv poate constitui un mijloc de probă relevant pentru identificarea bunurilor, însă nu substituie actele procedurale ale executorului judecătoresc și nu exclude necesitatea verificării existenței efective a bunurilor, a caracteristicilor individuale ale acestora și a apartenenței lor la patrimoniul debitorului.

În același timp, constatarea anterioară a faptului că indisponibilizarea nediferențiată a tuturor bunurilor ar putea afecta activitatea economică a societății nu împiedică efectuarea unei cercetări limitate și proporționale, având ca obiect identificarea bunurilor ce pot fi supuse măsurii de asigurare în limitele stabilite de instanță.

Prin urmare, Completul de judecată nu identifică o contradicție juridică între respingerea solicitării de sechestrare nediferențiată a tuturor bunurilor și autorizarea pătrunderii în imobil în scopul identificării bunurilor debitorului, întrucât cele două măsuri au natură juridică și finalitate diferite.

Nici argumentul potrivit căruia executorul judecătoresc ar fi invocat în mod eronat neexecutarea unei obligații de plată nu poate conduce la casarea încheierii contestate.

Într-adevăr, încheierea din 25.08.2026 nu conține o dispoziție privind încasarea silită a unei creanțe bănești, ci instituie o măsură provizorie de asigurare a acțiunii civile. Prin urmare, neplata sumei pretinse în cadrul litigiului nu poate fi calificată drept neexecutare a unei obligații de plată stabilite printr-un act judecătoresc.

Cu toate acestea, împrejurarea respectivă nu înlătură obligația debitorului de a permite realizarea măsurilor de executare dispuse de instanță și nici nu lipsește executorul judecătoresc de dreptul de a întreprinde acțiunile procedurale necesare pentru identificarea bunurilor asupra cărora urmează a fi aplicată măsura de asigurare.

În acest sens, temeiul determinant al demersului nu îl constituie pretinsa neachitare a creanței litigioase, ci existența unui document executoriu privind aplicarea măsurilor de asigurare, necesitatea identificării bunurilor debitorului și refuzul administratorului de a permite accesul executorului judecătoresc în imobilul în care acestea se află.

Totodată, împrejurarea că anterior, în cadrul dosarului de insolvabilitate nr.2i-1/2026, au fost aplicate și ulterior anulate alte măsuri de asigurare nu prezintă relevanță determinantă pentru soluționarea prezentului demers, întrucât măsurile respective au fost dispuse într-o altă procedură judiciară și în temeiul unor circumstanțe și condiții procesuale distincte.

Completul de judecată mai reține că executarea măsurilor de asigurare a acțiunii are un caracter provizoriu și conservator, scopul acestora fiind menținerea unei situații patrimoniale care să permită realizarea efectivă a eventualei hotărâri judecătorești favorabile solicitantului.

În acest context, Completul de judecată apreciază că prima instanță a examinat în mod corespunzător circumstanțele relevante, a stabilit existența impedimentului în efectuarea acțiunilor de executare și a concluzionat justificat asupra necesității autorizării pătrunderii forțate în imobil.

În ceea ce privește invocarea de către recurent a principiilor proporționalității și echilibrului dintre interesele părților, Completul de judecată consideră că măsura autorizată este proporțională cu scopul urmărit, întrucât aceasta este limitată la permiterea accesului executorului judecătoresc în imobil și efectuarea acțiunilor de cercetare și identificare a bunurilor debitorului, fără a institui, prin ea însăși, o indisponibilizare suplimentară a patrimoniului societății.

Or, interesul debitorului de a-și desfășura activitatea economică trebuie conciliat cu interesul legitim al creditorului de a beneficia de executarea efectivă a măsurilor de asigurare dispuse de instanță, iar această conciliere nu poate fi realizată prin împiedicarea totală a activității executorului judecătoresc.

Prin urmare, Completul de judecată constată că argumentele invocate de recurent reprezintă, în esență, o interpretare proprie a circumstanțelor cauzei și a normelor de drept aplicabile, fără a demonstra existența unor încălcări de drept material sau procedural de natură să justifice casarea încheierii contestate.

Simpla nemulțumire a recurentului față de soluția adoptată de prima instanță nu constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru casarea actului judecătoresc, în lipsa unor argumente juridice și factuale apte să infirme legalitatea și temeinicia acestuia.

În concluzie, Completul de judecată reține că autorizarea pătrunderii forțate în imobilul cu numărul cadastral *****, situat în *****, str. *****, a fost justificată de necesitatea asigurării caracterului efectiv al executării documentului executoriu, de existența refuzului administratorului de a permite accesul executorului judecătoresc și de necesitatea identificării bunurilor debitorului.

Totodată, această autorizare nu poate fi interpretată ca o extindere a obiectului documentului executoriu și nici ca o autorizare a sechestrării nediferențiate a tuturor bunurilor existente în imobil, executorul judecătoresc fiind ținut să respecte limitele și condițiile stabilite prin actul judecătoresc de asigurare a acțiunii.

În atare circumstanțe redate mai sus, Completul de judecată reține, că instanţa de fond a pronunţat o încheiere legală, întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania*).

În lumina celor expuse, Completul de judecată reiterează că prima instanță întemeiat a admis parțial demersul executorului judecătoresc Șevcenco Oleg cu privire la autorizarea pătrunderii forțate în imobilul amplasat în *****, str. *****, nr. cadastral ***** în vederea executării încheierii de aplicare a măsurilor de asigurare în cadrul procesului civil nr. 2c-55/25 din 25 august 2026 a Judecătoriei Cimișlia.

Deci, raportând circumstanțele de fapt ale pricinii la prevederile legale enunţate mai sus, şi ținând cont de faptul că încheierea instanței de fond este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent au fost statuate de către instanța de recurs ca fiind lipsite de suport

juridic şi factologic, Completul de judecată concluzionează că recursul declarat de către avocatul Daniela Botezatu în interesele SRL „Regal-Deluxe” este neîntemeiat – motiv din care acesta urmează a fi respins, menținând fără modificări încheierea Judecătoriei Cimişlia din 09 septembrie 2026.

În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), 428 din Codul de procedură civilă, *Completul de judecată,*

D E C I D E:

Se respinge recursul înaintat de către avocatul Daniela Botezatu în interesele SRL „Regal-Deluxe”.

Se menține încheierea emisă de Judecătoria Cimișlia din 09 septembrie 2026, emisă în cauza la demersul executorului judecătoresc Șevcenco Oleg cu privire la autorizarea pătrunderii forțate în imobil/încăpere.

Decizia rămâne irevocabilă din momentul emiterii şi se plasează pe pagina web a instanţei de judecată.

Preşedinte de şedinţă, judecător:	Judecător:	Judecător:
MIRONOV Andrei	HUDOBA Valeri	COLEV Grigori